

Sverken fra Udvalget*) eller fra Medlemmer udenfor dette var der stillet Erindringsforslag, hvorfor Sagen sattes under Forhandling i sin Heelhed.

Ordføreren (Vred): Jeg kan som Ordfører i denne Sag afgive den samme Erklæring som ved den foregaaende. Udvalget henholder sig til sin Indstilling.

Willing: Naar jeg agter at stemme mod det nærværende Lovforslag, skal jeg i faa Ord motivere dette. Det forekommer mig nemlig, at man ikke ved Lovforslaget vil opnaae det Gavn, som ved samme tilsigtes. Sagen har faaet sin Behandling i dette Thing ligesom i det andet, men det forekommer mig dog virkelig, at der er fremkommet særdeles mange forskjellige Anskuelser og Indsigelser imod Lovforslaget, og jeg skal heller ikke nægte, at der kan være enkelte Steder, hvor de factiske Forhold, naar Loven udkommer, ville være saaledes, at den vil fremkalde Ulemper og Ubehageligheder. Det er af de stedfundne Discussioner baade i dette Thing og i det andet ikke fremgaaet klart, hvor Forstranden skulde begynde, hvor det Punkt var, paa hvilket Grændsen for disse Rettigheder egentlig kunde siges at være. Jeg kan derfor ikke Andet end stemme imod Lovforslaget, da jeg troer, at det deels vil gribe ind i bestaaende Contractforhold, deels ogsaa være stridende mod bestaaende Udførelsesforretninger, og derved vil fremkalde Ulemper og Besværigheder, ja maastee end ogsaa foranledige Stridigheder og Tvistigheder, og som igjen ville fremkalde Processer med Mere. Jeg kan derfor ikke Andet end stemme mod Lovforslaget, og jeg skal opfordre det ærede Thing til ligeledes at stemme derimod.

Ordføreren: Jeg troer dog at burde give Svar paa den Erindring, der blev fremsat af den ærede sidste Taler. Det er ganske sandt, at nærværende Lovudkast saavel i dette Thing som i det andet Thing har været udsat for endeel Indvendinger og Erindringer; men alle disse ere jo besejrede. Sagen kommer nu

til os fra det andet Thing, fuldkommen i den samme Skikkelse, hvori den udgik fra dette Thing, kun med en enkelt ubetydelig Endring, der i og for sig vistnok var overflødig, men dog som en Uheldiggjørelse umuligt kan staa. Jeg seer derfor ikke rettere, end at det ærede Thing bør fastholde sit tidligere Botum over den nærværende Sag, og dette saameget mere, som det ikke er første Gang, at denne Sag beskæftiger Rigsdagen, idet den allerede tidligere har været gjort til Gjenstand for Behandling. Ere nu alle de Erindringer, som Lovforslaget i det andet Thing, navnlig i den foregaaende Samling, har mødt, besejrede, og er det lykkes des at komme til et Resultat, forekommer det mig at være Pligt at fastholde det tidligere Botum. Den specielle Erindring, som den ærede sidste Taler fremsatte imod Lovforslaget, og som gik ud paa, at dette ikke indeholder en Definition paa „Forstrand“ eller fastsætter, hvor den begynder, forekommer mig ikke at have Noget at betyde; thi Begrebet om Forstrand er allerede tilstrækkeligt bestemt i vor Lovgivning og i den praktiske Anvendelse af Lovene. Specielt med Hensyn til det nærværende Lovforslag kan der ikke være nogen Tvivl i faa Henseende, da der jo ikke er Spørgsmaal om Forstrandens hele Udstrækning, men kun, forsaavidt som det er muligt for Steenfissere og lignende Folk at benytte Forstranden til at borttage Steen, Leer, Sand, Grus o. s. v. Det ligger saaledes nødvendigviis i Begrebet, som det er anvendt i denne Lov, at der er en bestemt Begrænsning, om end ogsaa en mere snæver og indskrænket, end Ordet „Forstrand“ i og for sig medfører.

Willing: Den ærede Ordfører fremsævede, at de Erindringer, der vare fremsatte imod det nærværende Lovforslag, vare blevne besejrede, og han udtalte sig derhos navnlig med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorvidt det ved Lovgivningen er bestemt, hvor Forstranden begynder. Jeg vilde glæde mig, hvis det var Tilfældet, at det kunde godtgøres ved Lovgivningen; men Enhver, der vil efterlæse Rigsdagstidenden baade for dette og det andet Things Vedkommende, derunder indbefattet den høitærede Indenrigsministers Dyringer, vil see,

*) Udvalgets Efterskrivning findes i Ans. B. Sp. 627—28.